

Ἀδελφοί μου,

"Ἐτιῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Ἐξ πολλῶν μαθήματα εἴχαμεν ὁμιλήσει γιὰ τὸ διπλοῦν αἰθερικὸ, καί, εἵχαμεν πεῖ ὅτι, ὀνομάζεται διπλοῦν αἰθερικόν διότι εἶναι πανομοιότυπον μὲ τὸ παχυλόν ὑλικόν σῶμα. Αἰθερικὸ. Γιατί ὀνομάζεται αἰθερικόν;

Διότι εἶναι ἀπὸ ὕλην μὴ ὁρατὴν, καί τῆς ἔδωσαν αὐτὴν τὴν ὀνομασίαν, ἡμεῖς τὴν λέγομεν ζωϊκότητα - αἰθερικότητα, καλῶτερον ὄνομα. Τί εἶναι αὐτό; Εἴχαμεν προσδιορίσει τὲς λειτουργίες αὐτοῦ τοῦ λεγομένου διπλοῦ αἰθερικοῦ καί φυσικά οἱ πῶς πολλοί ἀπὸ τοὺς ἐρευνητὰς τῆς ἀληθείας γνωρίζουν τώρα νὰ χρησιμοποιοῦν αὐτὸ τὸ μέρος τῆς ζωϊκότητος ἐντός καί ἔκτος τοῦ ὑλικοῦ τῶν σώματος κατὰ διαφόρους τρόπους. Φυσικά πῶς πολλὰ ἀκόμα θὰ ἐργασθῶν πᾶν σ' αὐτὴν τὴν ζωϊκότητα - αἰθερικότητα γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τὴν πλήρη θὰ ἔλεγα, ἐπίδρασιν πᾶν σ' αὐτὴν τὴν αἰθερικότητα - ζωϊκότητα.

Ἡ λέξις, διπλοῦν αἰθερικόν σκανδαλίζει πολλοὺς, ἀκόμα καί ἡ λέξις αἰθερ, γιατί ἦτο μιά λέξις τὴν ὁποῖαν μετεχειρίσθη ἄλλοτε ἡ ἐπιστήμη, τὴν ἀρνήθηκε καί σκανδαλίζει ἀκόμα πολλοὺς ἐπιστήμονας. Εἴχα τελευτάως κάποιον ἐπιστήμονα ὁ ὁποῖος μοῦ λέγει. Πιστεύεις πῶς ὑπάρχει αἰθερ κ. Ἀττεσλῆ; Λέγω του τὸ τί πιστεύω ἢ τί δέν πιστεύω δέν ἔχει σημασίαν, καί τί τί πιστεύεις ἢ δέν πιστεύεις ἐσύ, ἀλλά, κάτω ἀπ' αὐτὴν τὴν λέξιν γνωρίζω μίαν δύναμιν πού μπορεῖ νὰ τὴν ὀνομάσω καί ζωϊκότητα - αἰθερικότητα ἢ ζωϊκότητα μόνον - χάριν εὐκολίας μεταχειρίζομεθα τὴν λέξιν, διπλοῦν αἰθερικόν τὴν ὁποῖαν μπορούμεν νὰ χρησιμοποιήσωμεν, νὰ μεταχειρισθῶμεν καί νὰ δοῦμεν τὰ ἀποτελέσματά της. Ἐπομένως, δέν ἔχει σημασίαν τί πιστεύουν οἱ ἄλλοι.

Εἴχαμεν πεῖ ὅτι αὕτη ἡ ζωϊκότης - αἰθερικότης πού ἀποτελεῖ τὸ διπλοῦν αἰθερικόν, ἐπὶναλαμβάνουν, πανομοιότυπον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, ἐντός καί ἔκτος τοῦ ὑλικοῦ σώματος, διότι, δέν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἕναν κύτταρον, ἕναν μόριον ὕλης χωρὶς νὰ εἶναι τὸ διπλοῦν αἰθερικόν του. Πέστε το, ἡ συνεκτικὴ τῆς δύναμις, ὅτι θέλετε ὥστε ὀνομασίαν, ὅπως ὑπάρχει, εἶναι, μπορούμεν νὰ τὴν μελετήσωμεν εἵπαμεν καί νὰ τὴν χρησιμοποιήσωμεν αὐτὴν τὴν δύναμιν.

Ἐμεῖς οἱ ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας, ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ σώματος πού εἶναι δέν εἶναι ἀνεξάρτητον σῶμα ἀπὸ τὸ παχυλόν ὑλικὸ σῶμα, διότι μόλις τὸ αἰθερικὸ σῶμα ἀποχωρισθῇ τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, ἡ παχυλὴ ὕλη τελεῖ νὰ διαλυθῇ. Γνωρίζοντας ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας αὐτό, φαινομένως ἀπὸ τὴν παχυλὴν ὕλην τὸ μέρος αὐτό μᾶς δίδει τὸ φαινόμενον τῆς ἀφυλοποιήσεως. Ἀλλά, οὕτως λέγω ὅτι, αὕτη ἡ δύναμις εἶναι ὕλη. Συμπυκνώνοντάς τὸ μᾶς δίδει τὰ φαινόμενα τῆς ὑλοποιήσεως διότι εἶναι ὕλη.

Ἐμεῖς οἱ ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας τὸ ἔχομεν γνωρίσει σὰν Κινητικόν αἰθέρα, Αἰσθησιακόν αἰθέρα, Ἀποτυπωτικόν αἰθέρα καί Δημιουργικόν αἰθέρα.

Μιλήσαμεν ἀρκετὰ γιὰ τὸν Κινητικόν αἰθέρα καί ἀρχίσαμεν νὰ τὸν χρησιμοποιοῦμεν. Μιλήσαμεν ἐπίσης ἀρκετὰ γιὰ τὸν Αἰσθησιακόν αἰθέρα, καί αὐτόν χρησιμοποιοῦμεν. Γιὰ τὸν Ἀποτυπωτικόν αἰθέρα πού μᾶς χρειάζεται εἰς τὸ νὰ κτιζόμεν μέσον τῆς Νοητῆς καί Νοητικῆς Ὑπερσυνείας, Νοητικὰ εἰδῶλα, νὰ τοὺς δίδωμεν τὴν ἐνέργειαν, δύναμιν πού μπορεῖ ἀκόμα νὰ τὰ ὑλοποιήσῃ. Πολύ λίγο ὅπως μιλήσαμεν γιὰ τὸν Δημιουργικόν αἰθέραν, ὀρθῶς, αὐτὴν τὴν πλευρὰν τοῦ Νοῦ, διότι ὅλα εἶναι Νοῦς εἵπαμεν, καί ἡ παχυλὴ ὕλη εἶναι συμπυκνωμένος Νοῦς, τὰ πάντα Νοῦς.

Εἴχαμεν πεῖ ὅτι αὕτη ἡ δημιουργικὴ φύσις αὐτοῦ τοῦ αἰθέρος εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν ἐποπτείαν, Παντοφάναν καί Παντοδυναμίαν, τοῦ μέρους τοῦ ΔΗΟΑΤΟΥ Εἶναι πού ὀνομάζομεν ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. Φυσικά, μόνον τυφλὸς τὸν Νοῦν δέν μπορεῖ νὰ εἶδῃ μέσα σὲ ὑλικόν σῶμα, τὴν Πάνσοφον αὐτὴν ἐργασίαν τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας, δέν εἶναι εὐκόλῳ κατ' ἀρχὴν νὰ γνωρίσῃ τὸν Δημιουργικόν αἰθέρα, ἀλλά, ὅταν προχωρήσῃ πολὺ ἀντιλαμβάνεται ὅτι αὐτὴν τὴν Ὑπερσυνείαν, Οὐσίαν καί ὕλην πού θὰ ὀνομάσωμεν ζωϊκότητα - αἰθερικότητα τὴν μεταχει-

ρίζεται μία 'Υπέρ 'Οντότητας, εἵπαμεν τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, βλέποντας, ἐρευνώντας τὴν ἐργασίαν αὐτῆς τῆς πραγματικότητος, διότι δὲν εἶναι ὑπάρξεις τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, οὔτε κτλ. πού μᾶς ἔδωσαν, παλὶά ἄνθρωποι δι' αὐτόν ἢ ἐκεῖνο. Ἄδων, ἀλλὰ μὴ πραγματικότης γιὰ τὸν ἐρευνητὴν τῆς ἀληθείας, βλέποντας αὐτὴν τὴν 'Υπέρ 'Οντότητα γύρω του μέσα στὰ Σύμπαντα, ὅλα τὰ Σύμπαντα, Νοητὰ, Νοητικὰ, Ψυχικὰ καὶ τὸ παχυλὸν ὑλικὸν Σύμπαν, βλέποντας τὴν τέλεια, πλήρη ἐργασίαν αὐτῆς τῆς 'Υπέρ 'Οντότητας, ἀπροσώπου 'Οντότητας ὡς τέτοιον, μπορεῖ νὰ διδᾷ καὶ νὰ συμπράττει τουλάχιστον μέσα στὸ δικό του ὑλικὸ σῶμα κατ' ἀρχήν. Ὅτι κἀμνη ὁ ΠΑΤΗΡ μπορεῖ νὰ κἀμνη καὶ ὁ Υἱός. Διότι 'Αγιοπνευματικῶς, εἴμεθα, σὺν ὑλικῷ σῶμα Υἱὸς τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Τώρα φυσικά, τί πιστεύει γιὰ τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ τὸ δόγμα μας; Μέσα στὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν γνωρίζομεν ὅλοι, καὶ σὺς λέγω χαρὰ μας ποὺ βλέπομεν τώρα ἐμπρόκτως, ὅτι, ὅτι ἐδιδάχθημεν εἶναι ἀληθές.

Ὅμως μποροῦμεν νὰ κἀμνωμεν χρῆσιν αὐτῆς τῆς ζωικότητος - αἰθερικότητος σὺν Δημιουργικῷ αἰθέρα, προτοῦ γίνομεν πλήρως κύριοι αὐτῆς τῆς λειτουργίας ποὺ ὀνομάζεται, κινητικὸς αἰθέρ, αἰσθησιακὸς αἰθέρ καὶ δυναμικὸς αἰθέρ;

Σὺς λέγω ὅχι. Πρέπει νὰ προηγηθῇ αὐτὴ ἡ ἐργασία καὶ μετὰ θά μᾶς δοθῇ ἡ ἐξουσία.

Εἴχαμεν πεῖ σὲ προηγούμενα μαθήματα μας ὅτι δὲν ἔχομεν ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖον τοῦ ὑλικῷ σώματος καὶ τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ, τὸν κινητικὸν αἰθέρα, σὲ ἄλλο μέρος τὸν αἰσθησιακὸν αἰθέρα καὶ σὲ ἄλλο μέρος τὸν δυναμικὸν αἰθέρα καὶ σὲ ἄλλο μέρος τὸν δημιουργικὸν αἰθέρα. Ἀλλὰ κἀθε ἄτομο ζωικότητος - αἰθερικότητος ποὺ δημιουργεῖ, συντηρεῖ καὶ κρατεῖ ἓνα ἄτομο παχυλῆς ὕλης ἔχει μέσα του ὅλες αὐτὲς τὲς λειτουργίες καὶ ἄκομα πῶς πολλές ποὺ δὲν γνωρίζει ἄκομα ὁ ἄνθρωπος. Ἐρευνᾷ, μανθάνει, προχωρεῖ. Γιὰ τὸν ἐρευνητὴν τῆς ἀληθείας ὅμως εἶναι ἀρκετὸν νὰ γνωρίσῃ αὐτὲς τὲς τέσσερις μορφές, τὲς τέσσερις αὐτὲς λειτουργίες τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ.

Εἴχαμεν πεῖ ἐπίσης σὲ προηγούμενα μαθήματα ὅτι ἡ ἀσθένεια τοῦ παχυλοῦ ὑλικῷ σώματος ἐνδὲς ἀνθρώπου εἶναι ἀποτέλεσμα κατακαύσεως μεγαλύτερας ποσότητος διπλοῦ αἰθερικοῦ ἀπὸ ὅτι χρειάζεται τὸ παχυλὸ ὑλικὸ σῶμα νὰ συντηρηθῇ. Θὰ μοῦ πῆτε. Τὰ μικρόβια; οἱ ἰοί; Αὐτὰ εἶναι παντοῦ καὶ μέσα σὶν καθένα. Γιατί; ὁ ἓνας ἔχει ἀνοσίαν καὶ ὁ ἄλλος δὲν ἔχει; Ἐπομένως αὐτὰ γίνονται ἐχθροὶ μας ἀπὸ τὴν στιγμήν ποὺ αὐτὴ ἡ ζωικότης - αἰθερικότης θὰ πῆσῃ κάτω ἀπὸ ἓναν ὠρισμένον ἐπὶ τὴν θεῖαν Πανσοφίαν, σημεῖον καὶ τότε ἀρχίζουν αὐτὰ καὶ ἐπιδροῦν πᾶν στὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα καὶ ἐμφανίζονται στὸ παχυλὸν ὑλικὸν μας σῶμα οἱ διάφορες ἀσθένειες.

Τώρα, πῶς διατηρεῖται τὸ διπλοῦν αἰθερικὸν σὺν ὅλον εἰς τὸν ἀνώτατον δυνατόν βαθμὸν ζωικότητος ποὺ εἶναι τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα σὲ πλήρη ὑγείαν; Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτὴ ἡ ἐργασία τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ, διότι εἶναι καὶ ὁ συνδυαστικὸς κρῖκος μεταξὺ παχυλοῦ ὑλικῷ σώματος καὶ ψυχικοῦ σώματος. Ἀλλὰ ἐργασία αὐτὴ.

Ἀπὸ ποῦ παίρνομεν αὐτὴν τὴν ζωικότητα - αἰθερικότητα; Μποροῦμεν νὰ γνωρίζωμεν ἀπὸ ποῦ τὴν παίρνομεν, πῶς τὴν παίρνομεν, πῶς νὰ τὴν φυλάττωμεν; Ἀσφαλῶς. Ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας μινθαίνει τὸν τρόπον νὰ γεμίσῃ τὸ διπλοῦν αἰθερικὸν τοῦ σὺν μὴ παταρῶ με αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν ζωικότητα - αἰθερικότητα, νὰ ξεχωρίσῃ τὲς διάφορες ἐργασίες τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ, νὰ προεκτείνῃ τὴν ζωικότητα - αἰθερικότητα σὲ κἀθε κύτταρο τοῦ ὁργανισμοῦ του καὶ στὸ ὅλον ὑλικὸν σῶμα, νὰ προεκτείνῃ μὴ αὐρα ὑγείας ποὺ τώρα τελευταίως μποροῦν καὶ νὰ φωτογραφίσουν ἄκομα οἱ ἄνθρωποι. Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ αὐρα κτίζεται ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀπὸ τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

Ἀπὸ ποῦ ἀντλοῦμεν αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν; Ποῦ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς;

Πολλοὶ ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας εἰς τὸ παρελθόν ποὺ ἀνήκαν σὲ διάφορα συστήματα ἐρεύνης, γιόκα, κλπ., πίστευαν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὸν ἥλιον. Τὴν ὀνόμασαν οἱ Ἰνδοὶ Φοχάι, Πράνα. Σ' ἐμᾶς ἀρκεῖ ἡ λέξις ζωικότης - αἰθερικότης.

Αὐτὸ εἶναι ἀληθές; Ναί ὅχι ὅμως ἀπολύτως ἀληθές. Μέγα μέρος αὐτῆς τῆς ζωικότητος - αἰθερικότητος ἔρχεται ἀπὸ τὸν ἥλιον, γεμίζει τὸ παχυλὸν ὑλικὸν Σύμπαν ἄκομα καὶ τὴν νύκτα ποὺ ὑπάρχει βαθύ σκοτάδι.

Εἶναι ὅμως μόνον ἀπὸ τὸν ἥλιον ποὺ ἔρχεται αὐτὴ ἡ ζωικότης - αἰθερικότης; Ὁχι. Ἀπὸ πολλὰς πηγές, ἀπὸ τὸ διδαστήμα. Ἀπὸ ποῦ; Μήπως ἀπὸ τὸ κέντρον κανενός

Γαλαξίου, και από εκεί μια μορφή της ζωϊκότητας - η οποία μορφή του ονομάζομεν κοσμικές δακτύνες. Άλλα και άλλη μορφή της από διάφορα σημεία του χώρου του διαστήματος που δεν υπάρχει καθόλου παχυλή ύλη και υπάρχει αυτή η ζωϊκότης - αιθερικήτης, συμμαζεμένη και ακτινοβολεί. Και από εκεί, άλλην μορφήν. Έχομεν και άλλην μορφήν δόγμα, κοσμικών δακτύλων που είναι μέσα στο διάστημα, γιεννιέται από παντού, κανείς δεν μπορεί να ξεύρη, είναι και αυτήν την στιγμήν μεταξὺ μας, μέσα μας και ταξιδεύει παντού. Φυσικά είναι πράγματα τουτα τα οποία θα μελετήσουν μετά από αιῶνες ἴσως. Όχι μετά από αιῶνες, θα μελετοῦν και το ἀποτέλεσμα θα το πούν μετά από αιῶνες, τὸσον οἱ ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας ὅσον· και ἡ Ὁρθόδοξος Ἐπιστήμη, γιατί πιστέψετε με, θα ἔλθῃ μία ὥρα που θα συναντηθοῦν. Τώρα ἀρχισεν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐπιστήμη να μιλά γιὰ τὴν ὑπερύλη και να τὴν φωτογραφίζει. Τώρα αὐτὴ ἡ πλευρὰ δὲν μῆς ἐνδιαφέρει, μῆς ἐνδιαφέρει ἡ δική μας ἐργασία.

Τώρα στὴν δικὴν μας ἐργασία, πρὸ πάντων αὐτὴν τοῦ λεγομένου ψυχοθεραπευτοῦ, ὅχι τοῦ Πνευματοθεραπευτοῦ εἶναι δύο διαφορετικά. Ὁ ψυχοθεραπευτής, ἴσως και να μὴν εἶναι ὁ ὁρθὸς ὁρος αὐτός, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἄλλον, και τὸν μεταχειρίζοντο και τὸν μεταχειρίζονται. Εἶναι αὐτός που γνωρίζει να προεκτείνῃ τὴν σκέψιν του, κρᾶσαίμους τοῦ Νοητικοῦ σώματος, τὴν ἀγάπην του να βοηθήσῃ, κραδασμούς τοῦ ψυχικοῦ του σώματος τὸν ἑαυτὸν του βούλησιν και να μεταχειρίζεται πλέον με πλήρη γνώσιν τῆς πραγματικότητος αὐτὴν τὴν ζωϊκότητα - αιθερικότητα ἀπὸ τὸ ὑλικὸν σῶμα, τὸ διπλοῦν αιθερικὸν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος. Τόσον τὸ δικὸν του ὅσον και τῶν συνανθρώπων του ἡ και γνωρίζει να μαζεύῃ ἀπ' ἐυθείας αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν, να τὴν ὑλοποιῇ μέσα σ' ἓνα δοσμένη ἡ και μέσα στὸν οργανισμόν του και να μᾶς δίδῃ φαινόμενα, τα οποία ἐκπλήττουν, φαίνονται σὰν θαύματα, θαύματα ὡστόσο δὲν εἶναι, εἶναι γνώσιν χρήσεως μίας μορφῆς ζωϊκότητος μέσα εἰς τὴν φύσιν, τίποτε περισσότερον. Δὲν εἶναι περισσότερον θαῦμα ἡ ἐποὺλωσις μιᾶς πληγῆς σὲ λίγα δευτερόλεπτα ἀπὸ τοῖς ἄλλοις φαινόμενον ἐνέργειας αὐτῆς ζωϊκότητος - αιθερικότητος, βλέπομεν γύρω μας. Τὸ να ὠριμάσῃ ἓνας καρπός, τὸ να ἀνοίξῃ ἓνα μᾶτι πάνω σὲ ἓνα δένδρο. Ὅτι ἐσυνήθισαμεν να βλέπομεν καθημερινὰ δὲν μᾶς κἀμναι καμμιὰν αἴσθησιν. Τὸ ὅτι δὲν ἔχομεν συνήθισαι τὸ ονομάζομεν θάϊμα, αὐτὴ εἶναι ἡ διαφορὰ τίποτε ἄλλο.

Τώρα, πῶς ὁ ἄνθρωπος μέσα στὸ ὑλικὸν του κορμί, στὸ διπλοῦν αιθερικὸν τοῦ ἱδικοῦ του κορμιοῦ θα μπορῇ να συσσωρεθῇ αὐτὴν τὴν ζωϊκότητα - αιθερικότητα γιὰ να τὴν χρησιμοποίησῃ τόσον γιὰ τὴν πλήρη ὑγείαν τοῦ ὑλικοῦ του σώματος ἡ και να τὴν προεκτείνῃ σὲ συνανθρώπους του γιὰ να τοὺς δώσῃ τὴν ὑγείαν; Καὶ εἶναι μόνον μέσα στὸ ὑλικὸν τοὺς σῶμα που μπορεῖ να συσσωρεθῇ αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν ἡ και κἀπου και να τὴν δῇ και πᾶρῃ πάλιν ὅταν θέλῃ να τὴν χρησιμοποιεῖ;

Φυσικά αὐτὰ εἶναι μέσα στὰ ἐπόμενα μαθήματα τῶν ἐρευνητῶν τῆς ἀληθείας. Οἱ εἰσπνοὲς εἶναι ἓνας τρόπος ἐμπλουτισμοῦ τῆς ζωϊκότητος - αιθερικότητος, οἱ βαθεῖες, κανονικὲς ἡ ἡμέρες εἰσπνοὲς. Ἡμεῖς δὲν θα μποῦμεν στὰ συστήματα τῆς γόδα, δύσκολους τρόπους, που οἷς λέγω δτι, τίποτε δὲν προσφέρουν περισσότερον ἀπὸ ὅτι προσφέρῃ μιὰ ὀρθὴ συγκέντρωσις και ὁ κανονικὸς τρόπος εἰσπνοῦν. Τώρα ἴσως μερικοὶ διδάσκαλοι τῆς ἀνατολῆς να πιστεύουν δτι μέσον τῶν δυσκόλων ἀσκήσεων τῆς Γιόδα ὁ ἄνθρωπος ἀναπτύσσει τὴν βούλησιν του, τὴν θέλησιν του. Δὲν βρίσκω να εἶναι αὐτός ὁ κατάλληλος τρόπος, ὑπάρχουν και ἄλλοι τρόποι, ὁ ἄνθρωπος να γνωρίσῃ τὸν ἑαυτὸν του, τὸν ἑωτέρον ἑαυτὸν του και να μάθῃ να ἐκφράσῃ τὸν ἑαυτὸν του κατὰ βούλησιν. Δὲν χρειάζονται αὐτὰ τὰ δύσκολα γυμνάσματα τῆς γόδα.

Ὅστε γιὰ μᾶς τοὺς ἐρευνητῆς τῆς ἀληθείας τὸ ὅτι χρειάζεται εἶναι να μάθωμεν δύο τρόπους εἰσπνοῦν και εἶναι ἀρκετοῦ. Τὸν πλήρη και κᾶτω ἀπὸ ἔλεγχον τρόπον εἰσπνοῆς και συμμαζεσέως τῆς μορφῆς αὐτῆς τῆς ζωϊκότητος - αιθερικότητος που θα μᾶς ἐμπλουτίσῃ τὴν αὔραν τῆς ὑγείας και μᾶς δίδῃ τὸν ὅσον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνον τοῦ διπλοῦ αιθερικοῦ που θα ονομάσωμεν, κινητικὸν αἰσθησιακὸ και δημιουργικὸ αἶθερα. Ὁ τρόπος αὐτός ὅμως δὲν μᾶς ἐμπλουτίζει τὸν λεγόμενον ἀποτυπωτικὸν αἶθερα, προσέξτε τὴν λεπτομέρειαν αὐτὴν.

Ὅστε, τὸν ἀποτυπωτικὸν αἶθερα θα τὸν ἐμπλουτίσωμεν ἀπὸ ἄλλην πηγὴν και δὲν θα τὸν κἀμωμεν μέσον τῶν εἰσπνοῦν και ἐκπνοῦν τοῦ ὑλικοῦ σώματος ποῖός, μά, προ-

σωπικότητας αυτοεπίγνωσις, ὁ Γιάννης ὁ Κώστας, ἡ Μαρία, ἀλλὰ πλέον εἶναι κάποιος ἄλλος, ὁ ἐσώτερος ἐαυτός μας Τυχὴ Αὐτοεπίγνωσις ἢ Μόνη προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ἐαυτός μας, ἀφοῦ θὰ πᾶρη πλέον πλήρη κυριαρχίαν τοῦ Νοητικοῦ τοῦ σώματος, τὸν πλήρη ἔλεγχον τῆς ἱκανότητος τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τοῦ νὰ δύναται νὰ ἀποβάλλῃ μιὰν σκέψιν, ὅταν δὲν τὴν θέλῃ. Ἐπομένως εἶναι ἀπὸ τῆς ψυχῆς πού θὰ πρέπῃ νὰ δουλέψωμεν γιὰ νὰ πᾶρμεν Νοητὴν καὶ Νοητικὴν Ὑπερουσίαν μέσον αὐτῆς νὰ μορφοποιήσωμεν τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἐνεργείας πού-θα κτίσωμεν τὰ λεγόμενα Νοητικὰ εἶδωλα. Ἡ ἱκανότης αὕτη ὀνομάζεται εἰδωλοπλαστική. Ὑποσυνείδητα ὁ ἄνθρωπος τὴν μεταχειρίζεται, ὅταν ἐπιθυμῇ κατὰ διὰν βλέπῃ μὲ τὴν σκέψιν τοῦ κατὰ πού θέλει, ἥδη ὁ ἄνθρωπος ἔμαθε νὰ μεταχειρίζεται τὴν ἱκανότητα αὐτὴν, ἀλλὰ μὲ τὸσον ἄτεχνον τρόπον, τὸσον κακὸν τρόπον πού τὸν ὀνομάζομεν φαντασίαν. Ὅστις μὲς εἰς τὴν λεγόμενην φαντασίαν θὰ δοῦμεν ἱκανότητες μιᾶς προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως εἰς τὸ νὰ κτίσῃ αὐτὰ τὰ Νοητικὰ εἶδωλα. Πολλοὶ θὰ μᾶς ποῦν δὲν εἶναι πραγματικά. Ἐμεῖς γνωρίζομεν ὅτι εἶναι πραγματικά, γιατί ἔχουν ἀποτελέσματα πῶς θετικὰ καὶ καμμιά φορὴν πῶς καταστρεπτικὰ ἀπὸ ὁτιδήποτε παχὺ-λὸν ὕλικόν πρᾶγμα.

Ποιὸς ἀπὸ τοὺς Ψυχολόγους δὲν ξεύρει τί κακὸ μπορεῖ νὰ κάμῃ μιὰ ἔμμοχη σκέψις. Τώρα ἡ-Ψυχολογία καὶ ἡ παραφυλογία ἄρχισαν νὰ ἐρευνοῦν αὐτὴν τὴν μορφήν, τῶν λεγομένων ψυχικῶν ἢ ψυχονοητικῶν εἰδῶλων πού κτίζονται ἀπὸ ἐνέργειαν, ζωϊκότητα αὐτὴν τὴν αἰθερικότητα καὶ σὰς λέγω εἶναι πραγματικότης.

Μπορεῖ ἕνας ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας μὲ λίγη μόνον προσπάθειαν νὰ παρατείνῃ τὸν τόνον, κραδασμὸν, αὐτῆς τῆς ἐνεργείας, νὰ μᾶς δώσῃ μιὰν ὕλοποίησιν αὐτῶν τῶν εἰδῶλων. Φυσικὰ αὐτὸ δὲν εἶναι κατὰ τὸ ὅπου θὰ ἀναλάβῃ ἕνας ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας Ἡ δικὴ μας ἔρευνα δὲν ἐπιτρέπει τέτοια. Καὶ τὴν ζωϊκότητα - αἰθερικότητα θὰ τὴν μεταχειρισθῇ μέσον τῶν λεγομένων Νοητικῶν εἰδῶλων εἰς τὸ νὰ δώσῃ τὴν ὕλην σ' ἕναν συνάνθρωπον, εἰς τὸ νὰ ἐπουλώσῃ ψυχικὰ τραύματα, Νοητικὰ τραύματα, εἰς τὸ νὰ διορθώσῃ καταστάσεις, αὐτὸ εἶναι θαύρεστον ἔργον. Ὅχι ὅμως νὰ μᾶς δώσῃ φαινόμενα εἴτε τηλεκινήσεως εἴτε ὕλοποιήσεως γιὰ νὰ ἐκπληγοῦν ἄνθρωποι, κακοδιστοί, ἢ καὶ γιὰ νὰ μείνουν μὲ στόμα ἀνοικτόν οἱ συνάνθρωποι μας, εἴτε νὰ κάμῃ πῶς νὰ χορεύουν. Αὐτὸ εἶναι κατὰχρησις τῆς δυνάμεως αὐτῆς πού ὀνομάζομεν κινητικὸ αἰθερά.

Ὅστις, μὴ νομίζετε ὅτι γιὰ τὸν φόβον αὐτόν ἕνας Διδάσκαλος θὰ ἀπαιτῇ-ψὴ αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο ἀπὸ τὸν ἐρευνητὴν τῆς ἀληθείας. Θὰ τοῦ δώσῃ τὴν γνώσιν αὐτὴν καὶ τὴν εὐθύνην. Διδόν, ὅσον πῶς πολλὴ γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος τὸσον καὶ πῶς πολλὴ ἐπωρῆζεται εὐθύνας, προσέξτε σὲ σημεῖον αὐτό. Εἴπα ὅμως, κανένας μὲ μυαλὸ δὲν θὰ στερῇσῃ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ μαχαίρια γιὰ νὰ κόψουν φοιτῇ ἢ νὰ κίμουν χίλια ὅσα ἄλλα πράγματα ὠφέλιμα σὲ σπῇ τοὺς μὲ τὸν φόβον ὅτι ἕνας τρελλὸς μπορεῖ νὰ τὸ πιάσῃ αὐτὸ τὸ μαχαίρι νὰ σκοτώσῃ ἕναν συνάνθρωπόν του.

Καὶ σὰς λέγω ὅτι μ' ἕναν ἀπ' αὐτὰ τὰ λεγόμενα Νοητικὰ εἶδωλα - ἔμετε τὰ ὀνομάζομεν καὶ στιχελιακὰ - μπορεῖ ἕνας καὶ ἔγκλημα νὰ κάμῃ, δὲν εἶναι μόνον καλὸν πού μπορεῖ νὰ κάμῃ, μπορεῖ νὰ κίμῃ καὶ κακὸ. Ἀσφαλῶς φυσικὰ κανένας ἀπὸ σὰς δὲν θὰ δώσῃ τέας γνώσεις αὐτές σ' ἕναν ἐγκληματιάν.

Ὅστε, θὰ χρειασθῇ πολλὴ προσοχὴ μετὰ ὅταν θὰ ἀρχίζετε τὰ γυμνάσματα σας πᾶνω σὲ τὸν λεγόμενον ἀποτυπωτικὸν αἰθερά. Πολλὰ θὰ κάμωμεν ὅσον ἀφορᾷ τὸν κινητικὸν αἰθερά, τὸν αἰσθησιακὸν αἰθερά, διότι αὐτὰ πρέπει νὰ προηγοῦνται, καὶ μετὰ θὰ ἀρχίσωμεν εἰς τὸν λεγόμενον ἀποτυπωτικὸν αἰθερά, ἀφοῦ ἀναπτυχθῇ ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας καὶ σὲ ἄλλα ἐπίπεδα, Ψυχικὰ καὶ Νοητικὰ.

Τώρα γιὰ τὸν Δημιουργικὸν αἰθερά. Αὐτόν δὲν θὰ σὰς τὸν ἐμπιστευθῇ κανένας γήϊνος Διδάσκαλος, διότι δὲν ἔχει ἐξουσίαν πᾶνω σὲ τὸν Δημιουργικὸν αἰθεράν. Προσέξτε τὴν λεπτομέρειαν αὐτὴν, ἀλλὰ, ἀφοῦ φθάσετε σ' ἕναν, ἡμέτερον, πλήρους ἀναπτύξεως, θὰ σὰς δοθοῦν οἱ δυνάμεις αὐτές ἀπὸ τὸν ΠΑΤΕΡΑΝ ὅλων. Θὰ ἔλθουν αὐτομάτως. Τότε θὰ εἴσθε ἕνας ἐξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι θὰ ἀποκτήσουν τὴν λεγόμενην δημιουργικὴν σκέψιν.

Τώρα, τί εἶναι ἡ δημιουργικὴ σκέψις; Νὰ ἴδωμεν τί εἶναι ἡ σκέψις τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ σκέψις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι, ἡ προσωπικότης - αὐτοεπίγνωσις ἢ παροῦσα, ὅχι ἡ ψυχὴ αὐτοεπίγνωσις, μέσον ἐρεῦνης, ἐμπειρίας, προσηλώσεως, νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ Νοῦ, κτίζοντας Νοητικὰ εἶδωλα τὰ ὅποια μὲ κάποιον ὁρίστον τρόπον-ὀλοποιεῖ. Ἄν δὲν

ἐγνώριζεν ὁ ἄνθρωπος αὐτὰ τὰ πράγματα, ἔστω καὶ ὑποσυνείδητα, σήμερα θὰ ἦταν δόξα μέσα στὰ σπήλαια μὲ ἓναν ρόπαλον. Πῶς νομίζετε ἔγιναν τὰ τηλέφωνα, αἱ τηλεοράσεις, οἱ πύραυλοι; Μέσον τῶν Νοητικῶν αὐτῶν εἰδώλων. Προηγήθησαν αὐτὰ καὶ πᾶν σ' αὐτὰ κτισθῆκαν ὅτι ἔχωμεν γύρω μας καὶ βλέπομεν. Ἐπομένως ἡ πραγματικὴ δύναμις τοῦ καθευ τοῦ βλέπομεν γύρω μας ποῦ ὁ ἄνθρωπος ἔχει δημιουργήσῃ, ἔχει βᾶσιν τῆς τὰ Νοητικὰ αὐτὰ εἰδῶλα. Πῶς ὅμως;

Ἀφοῦ ἐδημιουργήθησαν αὐτὰ τὰ Νοητικὰ εἰδῶλα, ὁ ἄνθρωπος μέσον τῶν χειρῶν του, τῆς παχυλῆς ὕλης, ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον τὸ δημιούργημα του. Καὶ ἐρωτῶ. Τί ἔκαμεν ὁ ἄνθρωπος μέχρι τῆς στιγμῆς μὲ τὰ χέρια του καὶ τὴν σκέψιν του, τὰ Νοητικὰ αὐτὰ εἰδῶλα ποῦ νὰ ἔχη μέσα ζωὴν; Δημιούργησε πολλὰ πράγματα, πολυκατοικίες, τηλεοράσεις, κομπιούτερς ὅλων τῶν εἰδῶν, πυραύλους, μπορεῖ νὰ στελεχίσῃ τὴν Σελήνην ἀπὸ ὅτι ἔκαμεν ὁ ἄνθρωπος μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς, τί ἔχει μέσα του ζωὴν; Θαύμασια πράγματα, πολὺ ὠρατὰ πράγματα, ζωὴν ὅμως δὲν ἔχουν κανένα. Μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔδωκεν σὲ δημιουργήματα του ζωὴν, διότι δὲν ἔχει, αὐτὸ ποῦ εἶπα προηγουμένως τὴν δημιουργικὴν σκέψιν.

Ὅταν ἀποκτήσῃ τὴν δημιουργικὴν σκέψιν, πλέον θὰ δημιουργῇ μέσα τοῦ αἰθέρος, ψυχικοῦ καὶ Νοητικοῦ, ὅχι μέσον τῶν χειρῶν του, καὶ τῆς ἱκανότητος τῆς ὑλοποιήσεως, τῆς αἰθερικότητος αὐτῆς ζωντανὰ πράγματα πλέον, προικισμένα μὲ ζωὴν. Μπορεῖ νὰ μὴν ἔχουν μέσα τους αἰώνιαν ὑπόστασιν, δηλαδή ἓναν πνεῦμα, ἀλλὰ ἔχουν ζωὴν, εἶναι προικισμένα μὲ ζωὴν. Αὐτὸ θὰ τὸ ἀποκτήσῃ ὁ ἄνθρωπος ὅταν τελειωθῇ. Πότε; Κάποτε. Ἐχουν τελειωθῇ ἄνθρωποι ποῦ μποροῦν νὰ τὸ κάμουν αὐτοὶ; Εἶναι προικισμένοι μὲ τὴν λεγομένην δημιουργικὴν σκέψιν; Σὰς λέγω ναί, ἀρκετοὶ ἀλλὰ, αὐτοὶ βλέπουν αὐτὰ τὰ πράγματα μὲ ὄψιν, βλέπουν σ' αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ γύρω τους ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα, σὰν ἔργον τῆς θείας Πανοψίας. Μποροῦν νὰ ἀντιληφθῶν τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ ποῦ ὀνομάζομεν ΘΕΟΝ, εἴτε ὡς ΛΟΓΟΝ εἴτε ὡς ΛΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, καὶ ἀσφαλῶς, ὅτι μποροῦν νὰ κάμουν εἶναι δι' ΕΚΕΙΝΟΝ. Εἶναι γονατιστὴ διαρκῶς ἡ προσωπικότης Αὐτοεπλήρωσις αὐτοῦ των, δὲν εἶναι πλέον οἱ ἀνεδρεῖς ἄνθρωποι μὲ ἐγωϊσμόν, (προσέξτε τὴν λεπτομέρειαν) ὅσοι ἔφτασαν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό.

Ἐνας Πνευματοθεραπευτής, ναί, μπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ. Ὅταν ἓνας Πνευματοθεραπευτὴς ποῦ μὲ ἐξουσίαν πλέον κάμνει ὁρθὴν χρῆσιν τῆς εἰδωλοπλαστικῆς, δηλαδή, κτίζει Νοητικὰ εἰδῶλα καὶ μεγαλύνει ἓναν πῶδι, μὲ τί τὸ γεμίζει; Δὲν εἶναι μὲ ζωὴν; Δὲν εἶναι μὲ ζωντανὰ κύτταρα; Νοητικὰ, Ψυχικὰ, τὰ ὅποια ὑλοποιοῦνται; ἢ ἔτε ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸν αὐτὸν του, βγαίνει αὐτὴ ἡ ἐνέργεια, εἴτε τὴν παίρνει ἀπὸ ἄλλου, δὲν εἶναι ζωὴ; Ναί, εἶναι ζωὴ. Ὅμως πῶς τὸ κάμνει; Ἀνεῶς, ἐγὼ τὸ ἔκαμα; Προσέξτε, ὅσοι ἀδελφοί: μὴ ὦραν Τυχοθεραπευταὶ καὶ εὐχομαι καὶ Πνευματοθεραπευταὶ ὅτι δὲν εἶμαι ἱκανοποιημένος νὰ πατήσετε τὸ ἔνα σας πῶδι πᾶνω στὸ σκαλοπαῖδι καὶ νὰ μὴ πατήσετε στὸ ἐπόμενον καὶ στὰ ἐπόμενα - ἀλλὰ, θὰ πατᾶτε τόπον ἱερὸν. Χρειάζεσθε πρῶτα, Τυχονοητικὴ τελείωσις. Θὰ βρῆτε στὸ ἀναμεταξύ τῶν πραγματικῶν ἐσωτερικῶν ἐμυτῶν σας, αὐτὸν ποῦ ἡ ἐκκλῆσις μας ὀνομάζει Ψυχὴ, ποῦ πιστεύετε μὲ δὲν ἔχει ἔχνης ἐγωϊσμοῦ. (Ἐγωϊσμόν μπορεῖ νὰ ἔχη ἡ προσωπικότης σας), ἔχει ὅμως τὴν θεῖαν ἀξιοπρέπειαν, γιὰ τὴν ξεύρει ποιὸς εἶναι, καὶ ξεύρει πλέον τὸ κάμνει μέσα στὰ Σύμπαντα, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς ὅλων τῶν ἐρευνῶν τῆς ἀληθείας.

Ὅσοι ἔρχονται ἐδῶ διὰ νὰ ἀποκτήσουν ὠρισμένας δυνάμεις γιὰ νὰ δεῖξουν τὴν μικρὴν τους σκιάν προσωπικότηταν αὐτοεπλήρωσιν, ἓνα ὄνομα, ἓναν ὕλκον κορμὶ, ἓναν φαινόμενον μέσα στὸν χρόνον καὶ τὸν ἥλιον, σποῦδατον εἰς τὰ μίτια τῶν ἄλλων συνανθρώπων του, τῶν ἄλλων σκιῶν, σὰς λέγω καλύτερα εἶναι νὰ ἀφῆσούν τὰ καθήματα αὐτὰ καὶ νὰ φύγουν.

Ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας εἶναι γιὰ μεγάλα πράγματα, μεγάλα πράγματα πρὸς ὁδὸν ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ, προσέξτε τὴν λεπτομέρειαν αὐτὴν.

Ἐρωτήσεις: Ποῖα ἡ διαφορὰ ἐνός Ψυχοθεραπευτοῦ καὶ ἐνός Πνευματοθεραπευτοῦ;

Διδασκαλός: Ἡ διαφορὰ εἶναι ἡ ἐξῆς: Ὁ Ψυχοθεραπευτὴς εἶναι αὐτὸς ποῦ γνωρίζει φυσικὰ πλήρως τὸ διπλοῦν αἰθερικόν, κάμνει χρῆσιν τῶν διαφόρων λειτουργιῶν τῆς ζωῆς καὶ κατὰ τὴν αἰθερικότητος ἐνεργείας, μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ φαινόμενα, θὰ θεραπεύῃ ἀσθε-

νεΐς. Πως όμως; Αὐτός ως προσωπικότης αὐτοεπγινώσκει, δίδει ἔμαθε αὐτὰ ἢ ἐκεῖνα. Φυσικὰ θὰ τὸ κἄμη μὲ κινήσεις τῶν χειρῶν γιὰ νὰ μεταφέρῃ τὴν ζωϊκότητα - αἰθερικότητα, εἶναι ὁ γνωστός Ψυχοθεραπευτὴς πού λέγομεν. Αὐτός χρειάζεται προπαρασκευὴν, δηλαδή, πρὶν νὰ κἄμῃ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα πρέπει νὰ γεμίσῃ ὁ ἴδιος, δὲν μπορεῖ νὰ πάρῃ ἀπ' ἐυθέλειας ἀπὸ τὸ διδαστήριον ἀπὸ τὴν πηγὴν γύρω του. Φυσικὰ γνωρίζει τὸν τρόπον πῶς νὰ ἀποθηκεύσῃ ἐξω ἢ ἐκεῖ ζωϊκότητα - αἰθερικότητα καὶ ἐκτός τοῦ ὕλικου τοῦ σώματος καὶ νὰ τὴν μεταχειρισθῇ μὲ αὐτόν ἢ ἐκεῖνον τὸν τρόπον, χρειάζεται προπαρασκευὴ καὶ ἐπιτυχάνει ἀρκετὰ. Ἀλλὰ ὁ πραγματικὸς Ψυχοθεραπευτής, ὅχι αὐτοῖς πού θὰ συναντήσωμεν στὴν Ἀγγλίαν πού μᾶς δίδουν ψευδαισθήσεις. Πετυγχάνουν καὶ αὐτοὶ κάτι. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ πραγματικοῦ Ψυχοθεραπευτοῦ ἀπὸ πολλοὺς πού διατείνονται ὅτι εἶναι Ψυχοθεραπευταί, εἶναι ἡ διαφορὰ ἐνός παιδιοῦ πού ἔμαθε νὰ βάλῃ σύρματα, νὰ μᾶς κἄμῃ μίαν ἐγκατάσιν ἀπὸ ἕναν πραγματικὸν ἠλεκτρολόγον.

Φυσικὰ προτοῦ γίνεῖ ἕνας Πνευματοθεραπευτής πρέπει νὰ ἔχῃ περᾶσῃ τὸ στάδιον τοῦ Ψυχοθεραπευτοῦ, ὅπως ὁποτε. Ὅταν ὅμως ἕνας εἶναι Ψυχοθεραπευτής πολὺ καιρὸν παίρνει μίαν ἐπαφὴν μὲ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ πού τοῦ δίδει ἐξουσίες καὶ πλεον ἢ ἐλλείψεις τοῦ ὁλοποιεῖται ἀμέσως. Λόγου χάριν, ἕνας Ψυχοθεραπευτής δὲν εἶναι εὐκόλον ἕναν πῶδι κοντύτερο ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ τὸ μεγαλώσῃ. Δυσκολώτατον. Θὰ κἄμῃ μίαν δυο θεραπεύει τὴν ἡμέραν, πῶς πολλές δὲν μπορεῖ νὰ κἄμῃ. Ἕνας Πνευματοθεραπευτής ὅμως ἀποκτεῖ τέτοιες δυνάμεις πού δίδεται ἡ ἐξουσία. Ποιὸς τοῦ τὴν δίδει; Τοῦ δίδεται. Πού τὸ ξεύρει; Τὸ ξεύρει. Ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων.

Μπορεῖ τώρα μέσον τῆς εἰδωλοπλαστικῆς νὰ βλέπῃ ἀμέσως φαινόμενα. Λόγου χάριν, γιὰ ἕναν πραγματικὸν Πνευματοθεραπευτὴν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ δῇ ἕναν πῶδι πῶς κοντὸ ἀπὸ τὸ ἄλλο, μίαν ὅσο ἔντις, εὐκολώτατον τότε, μπορεῖ νὰ δῇ τὸ πῶδι, νὰ μῆθ' ἔμσα στὸ πῶδι, σὺν Αὐτοεπγινώσκει, νὰ εἰσπνέῃ καὶ κἄθε εἰσπνοῇ νὰ γεμίσῃ τὸ πῶδι μὲ ζωϊκότητα - αἰθερικότητα, καὶ νὰ θέλῃ καὶ νὰ δοῦμεν ἀμέσως τὸ ἀποτέλεσμα. Μέσα σὲ λίγην ὥραν νὰ γίνῃ τὸ ἕνα ὅπως τὸ ἄλλο. Αὐτὸ δὲν εἶναι τόσον εὐκόλον νὰ τὸ κἄμῃ ὁ Ψυχοθεραπευτής. Ὁ Πνευματοθεραπευτής ἔχει ἐξουσίαν νὰ τὸ κἄμῃ. Τὴν νοιώθῃ μέσα του, ἀλλὰ, νοιώθῃ ταυτοχρόνως καὶ πότε μπορεῖ νὰ ἐπέμβῃ καὶ πότε δὲν πρέπει. Πότε δὲν εἶναι ἡ θέλησις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ, θὰ πρέπῃ νὰ μέλῃ αὐτός ἔτσι γιὰ κάποιο μᾶθημα.

Ῥᾶτε ὁ Πνευματοθεραπευτής δὲν κουράζεται, σὲ κάθε θεραπεύαν πού κἄμειναι νοιώθῃ πῶς ξεκούρατος παρὰ κουρασμένος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν θεραπειῶν εἶναι, μεγάλος. Αὕτῃ εἶναι ἡ διαφορὰ.

Δηλαδή, ὁ Πνευματοθεραπευτής ὅτι κἄμῃ τὸ κἄμῃ μὲ μίαν ἐξουσίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ ὅσο. Ὁ Ψυχοθεραπευτής εἶναι προσηλωμένος στὸν ἑαυτόν του προσωπικότητα αὐτοεπγινώσκει. Ὁ Πνευματοθεραπευτής, τόσον τὴν ὥραν τῆς θεραπείας ὅσον καὶ ἄλλες ὥρες εἶναι τελείως ἀπαγκιστρωμένος ἀπὸ τὴν προσωπικότητα αὐτοεπγινώσκει ἑαυτόν του, εἶναι συντονισμένος μὲ ἄλλες καταστάσεις. Ὁ Πνευματοθεραπευτής ζεῖ ταυτοχρόνως μέσα στὸ Σύμπαν. Μπορεῖ νὰ μιλᾷ καὶ ταυτοχρόνως νὰ εἶναι μέλῃ μακριὰ, νὰ παίρνῃ ἐντυπώσεις νὰ βοηθήσῃ, νὰ ἀντιλαμβάνεται καταστάσεις, πού δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κἄμῃ ὁ Ψυχοθεραπευτής αὐτὸς. Ὁ Ψυχοθεραπευτής δὲν εἶναι πολὺ εὐκόλον νὰ κἄμῃ μίαν θεραπείαν σὲ ἀποστάσιν. Ὁ Πνευματοθεραπευτής ὅταν μπορῇ νὰ συντονισθῇ μὲ ἕναν ἄρρωστον χιλιάδες μέλῃ μακριὰ, μπορεῖ μὲ τὴν ἐξουσίαν πού ἔχει νὰ ἀποστελῇ καὶ νὰ ἔχωμεν ἀμέσως τὰ ἀποτελέσματα.

Ἐρώτησις: Εὔχαστε ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ δημιουργῇ καὶ ζωὴν κάποτε. Ὅταν λέγῃ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, εἶναι νὰ δημιουργῇ ψυχές;

Διδάσκαλος: Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε σὺν ἄνθρωποι, ὅχι σὺν ψυχές διότι ψυχές προϋπῆρχαν, τίποτε δὲν ἐδημιουργήθηκε θεῶν προσέξετε τὴν λεπτομέρειαν αὐτήν. Οἱ ψυχές προϋπῆρχαν. Ναί. Ἐνεφύσησεν αὐτῷ. Τί εἶναι ἐκεῖνο πού ἐνεφύσησαν. Ἐπομένως ἐσὺ σὺν Ψυχῇ Αὐτοεπγινώσκει καὶ πῶς πίσω σὺν ἀκτινοβολία τοῦ ἑαυτοῦ Θεοῦ Μονάδος, δὲν ἐδημιουργήθης ποτέ, δὲν εἶσαι δημιουργήμα, εἶσαι μέρος τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ στὴν πολλαπλότητα του. Στὸν Ἀδὰμ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ εἰσέλθῃται μέσον του εἰς τὸν πνευματικὸν κόσμον οἱ ψυχές καὶ νὰ ὁλοποιούνται σὺν ἄνθρωποι. Αὐτὸ καὶ τίποτε περισσότερο. Δὲν ἔχουν δημιουργηθῇ ψυχές, ἔχουν δημιουργηθῇ αὐτοεπγινώσεις προσωπικότητας καὶ ὕλικα σώματα, τίποτε ἄλλο.

"Ἐτάμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".